

Er was eens...

een Grand Hotel de Bruges et des Flandres

Met de opkomst van het toerisme in de tweede helft van de vorige eeuw, verrezen ook schuchter de eerste hotels in Heist.

Een gesprek met de Heer Albert Sinave, 83 jaar, en laatste uitbater van het "Grand Hotel de Bruges et des Flandres" was dan ook een openbaring voor mij, en - naar ik hoop -, voor vele Heistenaars mét mij.

Het begon allemaal in 1901 toen zijn grootmoeder langs vaders zijde, het echtpaar Sinave-De Prince, een stuk grond aankocht gelegen op de hoek van de Zeedijk en de Kardinaal Mercierstraat. Daarop werd het "Hotel de Bruges" gebouwd. Ernaast lag een oud pand "Hotel des Flandres", toebehorend aan de Heer Willeghems.

En hier begint dan het verhaal van de tweede generatie het echtpaar Joseph Sinave-Grillaert, die circa 1910 het hotel overnam van hun ouders.

De Heer Joseph Sinave had zijn vrouw leren kennen tijdens de zomermaanden in Heist. Met haar moeder kwam ze hier op vakantie uit Brussel (Elsene).

Haar ouders hadden er een grote bakkerij in Quartier Nord-Est en samen genoten ze op het terras van het "Orchestre symphonique", een attractie aangeboden door het Grand Hotel de Bruges.

In het 2 1/2 uur durend spektakel hadden de jongelui ruim de tijd om kennis te maken, met het prettige gevolg dat ze huwden in het jaar 1906.

Het echtpaar wilde uitbreiden, en vroeg toelating aan de Heer Willeghems om het Hotel des Flandres te mogen huren met optie van koop tegen de prijs van 28.000 F.

De eerste wereldoorlog brak uit, en na de oorlog werd het hotel verkocht... aan de prijs van 28.000 F. De Heer Willeghems was - gezien de devaluatie van het geld - natuurlijk niet in zijn nopjes. Een proces werd ingespannen, doch vruchteloos : de afgesproken prijs van voor de oorlog bleef behouden.

Hélène Sinave, een van de zusters van de Heer Joseph Sinave was gehuwd met de Heer Achiel Raoux uit Oostende, ooit architect van het casino-kursaal te Heist. Hem werd verzocht een ontwerp te maken voor de opbouw van een nieuw hotel, praktisch identiek aan het andere, voor samenvoeging.

Pittig detail : de Heer Achiel Raoux heeft nooit zijn naam willen vermeld zien als architect van het casino-kursaal, omdat volgens hem, het hotel nooit voltooid werd.

Na de zomer van 1910 werd het Hotel des Flandres afgebroken en weer opgebouwd tegen het volgende seizoen. De nieuwe eigenaars hadden - gezien de uitzonderlijk mooie zomer - het nieuwe hotel praktisch uitgewonnen in één jaar.

De Heer Willeghems echter, had bij de verkoop van zijn oude hotel geëist dat de naam zou behouden blijven, en aangezien Bruges in de Flandres gelegen is werd het "Grand hotel de Bruges et des Flandres".

Bij de geboorte van hun zoon in 1907 met name de Heer Albert Sinave, hoopte zijn vader altijd dat hij de toekomstige opvolger zou worden, de derde generatie. Zijn moeder opteerde voor een andere richting. Het zou de wens van zijn vader worden.

Voor een 'goede opvoeding' liep hij school te Brussel van 1919 tot 1925 in het 'Institut Saint Boniface'.

In 1925 kreeg hij zijn eerste winterjob in het hotel des Boulevards (Brussel) als hulpje in de keuken. Hij hield er geen te beste herinneringen aan over, want hij kreeg een bord tegen zijn hoofd (letterlijk), toen uitlekte dat hij de zoon was van een hotelier.

Nadien mocht hij tijdens de zomermaanden in Heist komen werken in het hotel van zijn vader, om stap voor stap de kneepjes van het vak aan te leren. Hij huwde op 28 oktober 1935 met Mevrouw Marie-Louise Vandekerckhove (Assebroek Brugge) en zij hadden 3 kinderen :

- Christiane
- Auguste en
- Joseph.

Voór de 1ste W.O. bezochten vele Duitsers de Belgische kust. Helaas, toen de oorlog uitbrak in augustus 1914, vreesden de Duitsers wraak en vluchtten letterlijk naar huis. Het seizoen werd plots afgebroken, en de Heer Joseph Sinave kon niet vlug genoeg de rekeningen uitschrijven.

Na de oorlog waren vele meubels beschadigd. Een hele winter lang hebben twee timmerlui (De Heren Spiens/Duinenstraat) ze gerestaureerd en hersteld, want de uitbating moest verder gaan...

Tussen beide oorlogen (1920-1939) werkte de Heer Joseph Sinave veel samen met Engelse maatschappijen zoals Frames Tour - Georges Luns e.a.

De bedoeling was dat bedienden van grote bedrijven hun vakantie kwamen doorbrengen in het hotel in Heist.

Voor de Engelsen werd uitzonderlijk 's avonds gekookt, de andere hotelgasten verkozen een uitgebreid middagmaal.

In die periode betaalden de Engelsen 45 F per dag voor volledig pension. Ze moesten wél genoeg nemen met de kamers achteraan of "de côté". De baas hoorde wel eens mopperen 'I want a room on the front', maar dit probleem werd snel opgelost toen ze hoorden dat er dan wél 10 F moest bijbetaald worden.

Als toerist kon je ook in het restaurant à la carte komen eten voor de prijs van 20 F. Vooral op zondag vond de burgerij snel zijn weg naar het restaurant vooraan, want toen was er een speciaal feestmenu.

Reeds in die tijd heerste er in het hotelwezen een koortsige bedrijvigheid tijdens de zomermaanden, zelfs op een doordeweekse dag.

Het begon al bij het ontbijt. Warme broodjes werden aangevoerd door bakker Everaert (Kardinaal Mercierstraat), en later door Willy De Grauwe en Willem Dhauw.

Met een bezetting van 84 kamers konden de vier zaalmeisjes en drie bovenmeisjes zich niet vervelen. Er was slechts 1 badkamer per verdieping, en voór de 1ste wereldoorlog waren er zelfs nog geen lavabo's op de kamers.

Circa 1930 heeft Evarist De Prince (Ursellaan) ze in sneltempo bijgezet, want de vraag naar sanitair werd steeds groter! Nu spreekt men zonder verpinken van een badkamer pér kamer compleet met bidet, bad, douche, en dubbele lavabo.

Vóór de eerste wereldoorlog en tot in 1940 was er zelfs nog een bakkerij in de kelder en een patisserie op het gelijkvloers.

In de keuken zorgden 1 chef en meerdere commis voor de hongerige magen. De afwas gebeurde nog niet machinaal, maar door een drietal meisjes.

De boodschappen werden aan huis geleverd : vis van Depaepe, vlees van De Mittemaere (hoek Kard. Mercierstraat en Mengélaan). Een grote wasserij in Brugge (omgeving Gistfabriek) ontfermde zich over het linnen : servietten, lakens, tafelkleden, alles in het wit en met de naam van het hotel erop geborduurd.

Elke avond was er feest.

De muzikanten herhaalden hun repertorium van 8h tot 11h30. Menigmaal werd in volle ambiance de goede stemming bruusk afgebroken. Maar de rust van alle hotelgasten werd gerespecteerd. Gezien de grote ruimte, stelde het hotel zich open voor allerlei feestelijkheden in Heist. Vb. bal van de Zeemeermin, van de veloclub en vele andere...

In 1926 kocht de Heer Joseph Sinave de villa "Marie-Jeanne" voor zijn vrouw, die leed aan de ziekte van Parkinson. Deze was een drie, viertal huizen verder gelegen dan het hotel, nl. tussen de Taverne Les Hirondelles en de Taverne Emile. De vorige eigenaar van de villa was Kolonel De Pauw, en ze veranderde van eigenaar voor de prijs van 325.000 F.

De genadeslag voor het hotel-in-volle-bloei deed zich voor onder de vorm van wereldoorlog II. Toen was er héél veel schade. De Duitsers hadden planken en balken verwijderd, liften uitgehaald en al het sanitair weggehaald. De uitbaters mochten in 4 jaar hun eigen hotel niet eens binnen.

Na de oorlog werd slechts 1/4de van de oorlogsschade vergoed. De eigenaars waren financieel niet bij machte praktisch alles zelf te bekostigen : het hotel werd gedeeltelijk hersteld en verhuurd als kamers en appartementen (9).

De "Taverne de Bruges" werd nog in zijn oude glorie hersteld en verder uitgebaat. Het pand ernaast werd in 1950 verhuurd aan een uitbater van Luna Parken.

AUGUSTE EN ALBERT SINAVE
BLOEMENSTOET 25 AUGUSTUS 1913

Nadien onderging de villa hetzelfde lot. De Heer Van der Meeren - bouwheer - kocht de Tavernes Emile en Les Hirondelles. Hun villa die er juist tussen lag werd voor een gunstige prijs met de grond gelijk gemaakt, om er de 'Astoria' op te bouwen. Een flatgebouw tussen de velen...

Zo hebben vele Heistenaars met lede ogen hotels en villa's zien verdwijnen.

Hier werkten drie generaties lang, families hand-in-hand en voor eenzelfde doel.

Schrijvend als men bedenkt dat onze kinderen de oude Westkant van Heist nog slechts kunnen bezoeken vanuit hun zetel en met een foto-album in de hand...

Rita Vandewalle